

De zonnwijzer

Verhaal van de Maand oktober 2004

Lang, lang geleden was er eens een koning, die zo opviel in de wereld van de koningen, dat hij als cadeau van een verre collega een zonnwijzer kreeg. Vol trots plaatste hij het gevaarte plaats op het plein voor zijn paleis. Van heinde en ver kwamen zijn onderdanen het reusachtige geschenk bewonderen.

De tijd gevangen in een apparaat, dat was wat! En je kon er nog handig gebruik van maken, ook! Afspraken kon je opeens nauwkeurig relateren aan de stand van de zon. Niks, niet meer: "zullen we ergens vandaag....". Neen, het werd: "als de zon precies drie uur aanwijst!"

De zonnwijzer gaf ritme, structuur en vastigheid aan het land. Nauwkeurig werden alle menselijke activiteiten op

elkaar afgestemd. Opeens bloeide de economie. De mensen werkten harder. De welvaart steeg nog meer. Na een paar jaar wist iedereen op elk moment van de dag of nacht waar hij of zij aan toe was. Het land werd een voorbeeld in de wereld. De koning werd geprezen. Zijn onderdanen zwommen bijna in hun geld.

En toen, ondanks de zonnwijzer, kwam voor de koning de tijd toch stil te staan. De zonnwijzer bleef gelukkig. Als eerbetoon aan de overleden koning. Als symbool voor de welvaart van het land. Van ver buiten de landsgrenzen kwamen de pelgrims de zonnwijzer bewonderen en deden zo een forse extra duit in het economische zakje. Het duurde niet lang of ter ere van de koning bouwde men rondom de zonnwijzer een schitterende tempel. Iedereen juichte bij de oplevering en haastte zich vervolgens naar een volgende afspraak.

Een korte tijd later keerde de rust in het land. Afspraken vervaagden. De welvaart daalde enigszins. De tijd om te genieten van de zon en de verhalen echter groeide.

*- vrij naar een oud Perzisch verhaal
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- tekening: internet*

Marcel van der Pol

www.keridwen.nl